

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 10 năm 2016

Số 310

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thanh tịnh để làm gì ?
2. Nguyên lý tận độ ở nơi nào ?
3. Chiều tiến hóa của tâm linh nằm ở đâu ?
4. Tại sao làm người chung hưởng một nguyên khí của Trời Đất tánh tình lại khác nhau ?
5. Muốn vượt qua khỏi màn điện quang ở bên trên thì phải làm sao ?
6. Tâm thành khối óc sẽ ra sao ?
7. Hơi thở cuối cùng là hơi thở làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 12/12/98 4 : 08 AM 1) Hỏi: Thanh tịnh để làm gì ? Đáp: Thừa thanh tịnh để học hỏi sự siêu giác của Bề Trên. Kệ : Tu hành thể hiện trí phân minh Thức giác bình tâm tự xét mình Quy đạo rõ đời tâm tự thức Lâm mê chẳng có tự mình mình.	Montréal, 13/12/98 6 : 24 AM 2) Hỏi: Nguyên lý tận độ ở nơi nào ? Đáp: Thừa nguyên lý tận độ ở nơi không giới và thanh tịnh, lúc nào cũng ban chiếu ánh sáng từ bi và diệu pháp. Kệ : Thân tâm chuyển hóa chẳng bằng hoàng Tâm đạo vượt đời tự tiến sang Thức giác minh tâm càng sáng suốt Thành tâm tu luyện tự mình an.
Montréal, 14/12/98 7 : 55 AM 3) Hỏi: Chiều tiến hóa của tâm linh nằm ở đâu ? Đáp: Thừa chiều tiến hóa của tâm linh nằm ở trung tim bộ đầu, phần thanh nhẹ vô cùng đó sẽ dẫn giải tận tình trong xây dựng. Kệ : Quy nguyên giềng mối rõ đuôi đầu Quý yêu thanh tịnh chẳng ôm sầu Trời thương tận độ lòng tha thiết Chỉ có chiều cao đức kết tàu.	Montréal, 15/12/98 2 : 00 AM 4) Hỏi: Tại sao làm người chung hưởng một nguyên khí của Trời Đất tánh tình lại khác nhau ? Đáp: Thừa chung sống tánh tình lại khác nhau, tạo thành sự kích động và phản động, nhiên hậu mới thấy được sự sai lầm của đôi bên, mới bằng lòng sửa tiến. Nếu chán đời đi tu là thượng sách, tu để hiểu sự sai lầm của chính mình, mà tự ăn năn sám hối, tự dứt sự tham sân. Kệ : Tu hành tự thức góp phần chung Phát triển tâm linh tự vậy vùng Thế giới bầu trời quy một mối Thanh tâm tu luyện triển bao dung.
Montréal, 16/12/98 5 : 53 AM 5) Hỏi: Muốn vượt qua khỏi màn diễn quang ở bên trên thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn vượt qua nguyên lý tự nhiên thì phải dày công thực hiện phương pháp khứ trừ lưu thanh tự nhiên sẽ hội tụ mở trí khai tâm. Kệ : Mở trí khai tâm tự tái tâm Quy nguyên giềng mối chẳng sai lầm Thăng hoa tốt đẹp tình giao cảm Nguyên lý thâm sâu tự hiểu thâm.	Montréal, 17/12/98 7 : 18 AM 6) Hỏi: Tâm thành khối óc sẽ ra sao ? Đáp: Thừa tâm thành khối óc sẽ được êm và bùng sáng nhờ sự chiếu độ của Bề Trên. Kệ : Quy về duyên mối đạo nền (6) Trí ý thành cao chẳng dám quên Đời đạo song hành tu tự tiến Giải phân minh chánh rõ căn nền.
Montréal, 18/12/98 6 : 41 AM 7) Hỏi: Hơi thở cuối cùng là hơi thở làm sao ? Đáp: Thừa hơi thở cuối cùng là hơi thở dứt khoát tình đời đen bạc mà tiến hóa qua cõi khác để thực hiện cuộc sống mới. Kệ : Xa đời mới rõ lời chơn ngôn Thực hiện cảm thức liệng cái còng Ràng buộc chính mình không tiến bước Giải thông đời đạo chẳng pháp phòng.	

MẪU ÁI 26

*“Xét xem tạo hóa cán cân
Gần xa cũng vậy cũng cần xét suy
Đổi thay thay đổi thức thì
Tùy cơ ứng biến sân si chẳng còn.”*

Sự quy định của mọi sự sanh và diệt đều ở trong định luật thiên nhiên; nó sẽ được đổi thay theo chiều hướng chuyển tiến tùy theo cơ năng của nó. Làm người phải tự chấp nhận lấy bất cứ hoàn cảnh nào hầu mới đoạt được sự yên vui trong thanh tịnh.

*“Chuyển luân luân chuyển cực hình
Mẹ con chung tiến nổi tình thế sanh
Pháp đời chuyên luyện tự hành
Sanh sanh hóa hóa người sanh lấy người.”*

Sự chuyển luân liên tiếp không bao giờ dứt, nó phải chung tiến và tự thăng tiến. Ai ai cũng muốn đoạt được sự sống trong lẽ sống của tâm hồn.

*“Thế sanh sanh thế dập dồn
Tham sân động loạn phải tồn nội tâm
Sắt son son sắt truy tâm
Trầm luân bể khổ duyên cảm sắc duyên.”*

Sau sự giày xéo là sự tiến bộ của phần hồn. Sự độc tài và độc ác nó sẽ đưa phần hồn rơi vào vực thăm trầm luân.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 9/5/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THỰC HÀNH TỰ CHỨNG

Sau nhiều chuyến ngao du để học hỏi những kinh nghiệm quý báu của các bậc đàn anh cùng môn phái, tôi đã học được nhiều điều hay của người đi trước; nhưng rồi từ đó tôi cũng nhận ra một điều căn bản vô cùng quan trọng trên đường tu hành. Tôi tự thấy rằng, rốt cuộc lại, ta phải tự quay về với chính mình để khai mở và khám phá tất cả những gì bí ẩn mà Thượng Đế đã sáng tạo, ân ban. Rốt cuộc rồi thì chúng ta phải tự tìm hiểu chính mình, thông suốt cái tiểu vũ trụ mà chính mình đang trụ trì bên trong. Bao nhiêu lời dạy, bao nhiêu kinh nghiệm từ kinh sách, từ các bậc Thầy ở bên ngoài ta cũng chỉ là những phương tiện cần thiết tạm thời. Ta mượn nó để sửa mình, khai thác mình và rồi phải thông hiểu rõ về mình. Ta phải tự tạo cho mình một năng lực thật sự, một sự sáng suốt yếu để có thể thấu hiểu được mọi việc trong Căn khôn Vũ trụ này. Phải nỗ lực hành trì Đạo Pháp để tự khai sáng cho chính ta.

Tôi thấy lý đạo, cái phương tiện hướng dẫn bên ngoài, đối với bản thân mình hiện giờ đã tạm xem như đầy đủ. Bao nhiêu giáo lý, bao nhiêu triết thuyết, bao mô xê, bản cải từ nơi kinh sách của các vị Giáo chủ, các bậc Thầy, các đàn anh, trảng giang đại hải, rốt lại cũng chỉ để dẫn tới việc ổn định cái Tâm! Tất cả chỉ để giúp ta xóa tan những rối loạn, những thắc mắc, những hoang mang ngờ vực để đi thẳng vào Thực hành Chơn Pháp, để tự Khai Sáng lấy ta. Phải dần thân đi vào Tự Tu, Tự Hành và Tự Chứng Đắc những gì mà các bậc cao siêu đã Thành đạt và lưu truyền cho hậu thế.

Nếu ta cứ mãi hướng ngoại, cứ chạy theo cái hay của người khác, cứ lo khen thưởng, tán dương bên ngoài, cứ mãi thỏa mãn óc tò mò đối với mọi vật, thì suốt đời chúng ta chỉ đứng dậm chân tại chỗ cũ và mang đầy trong óc một lô kiến thức vay mượn hời hợt giả tạm, vô ích mà thôi, nếu không biết tự

hành đạt để tự chứng minh những điều nghe thấy vay mượn đó.

Cái thời hướng ngoại của tôi hiện giờ không còn thấy cần thiết nữa. Tôi đã cảm thấy mệt mỏi về sự hướng ngoại quá rồi. Sự chạy đuổi theo ngoại cảnh trong thời gian mấy năm trước đã quá đủ. Bây giờ tôi cần phải quay về với chính mình để vun bồi, sửa chữa và khai tiến cho tâm linh của chính tôi. Chỉ có trở về khai thác lực lượng thực tế của bản thân mới giúp ta tiến hóa và đạt đến tri giác thực sự.

Phải biết lo tự độ chính mình, nếu không, dù ta có kẻ cận Ông Phật, ta cũng chỉ là một con ma. Bởi vì Phật cũng không thể giải thoát cho người khác được. Ông Phật chỉ hướng dẫn, truyền đạt lại cho ta một phương pháp để ta tự tu tự cứu độ lấy mình bằng cách thực hành y theo đó. Nếu ta không tự cứu độ mình qua Tu Hành Luyện Đạo, thì Ông Phật cũng đành chịu bó tay mà thôi! Nếu Phật và Chúa mà độ được cho con người bằng quyền năng của các Ngài, thì có lẽ ngày giờ này – đã trải qua mấy ngàn năm rồi – con người có lẽ đã siêu thoát về Niết Bàn Cực Lạc hoặc về Thiên Đàng cả rồi, đâu còn đầy dẫy những chúng sanh phạm phu động loạn và đau khổ như hiện tại này!?

Cho nên, là người có thực tâm tu học phải suy nghĩ cho cận kề, tận tường về sự thật trên, để dẹp bớt những mê tín, vọng tưởng, mơ cầu mà mình đã được người khác bày vẽ hoặc tự bày vẽ, thêm bớt qua bao thế hệ u mê vì lòng tham lam, dối trá và biếng nhác, ươn hèn. Hãy mạnh dạn dần bước đăng trình trong gian khổ để thực hiện những gì mà Phật, Chúa đã lưu truyền, giáo huấn. Phải nghiêm xét cho thật kỹ và thực hành cho đúng đắn những lời dạy thánh thiện của các Ngài, cũng như của những bậc đã giác ngộ chân lý trước ta.

Phải thành thật với chính mình, phải can đảm xóa tan những lý luận bao che, những khuất lấp hời

hột, dẹp bỏ hết những tại, bị, bởi... chúng ta sẽ có cơ hội nhìn ra thực tướng của chính mình, những sai quấy, những u mê, những giả trá của ta và nhờ đó ta mới có thể tu bổ sửa chữa tất cả những sai lầm và khiếm khuyết. Từ đó, ta mới có thể đi lên, mới có thể hy vọng trở về nguồn cội thanh nhẹ, và mới có thể thấy biết được Chơn Như Phật Tánh của bản thân, để có thể hiệp nhất cùng Chân Lý của Trời Đất.

Muốn là được ! Chỉ sợ lòng ta không thực muốn. Muốn bằng hành động hiện thực, hành đạt những gì Phật, Chúa dạy, đó mới là Thực Muốn! Chứ không phải miệng cứ nói tôi muốn thành Phật, thành Tiên mà vẫn tham lam, ao ước, ôm đồm vàng bạc, của cải, vật chất ở thế gian. Đó là dối láo! Đó là tự gạt chính mình và dối Trời, dối Phật. Rốt cuộc, chỉ thành con ma tham của, giữ của cho thiên hạ, chứ làm sao giải thoát khổ đau của kiếp người cho được!?

Đừng cầu xin, van lạy các Đấng Bề Trên, vì các Ngài không thể cứu ta, nếu chính ta không ý thức trách nhiệm tự cứu chính mình. Các Ngài, kể cả Thượng Đế Tối Cao, cũng không thể kéo chúng ta

lên các cõi trên được, khi mà chính chúng ta đã tự xiềng xích tay chân mình vào những vật chất nặng nề của hồng trần. Hơn thế nữa, các Đấng Bề Trên luôn luôn rất Từ Ái và cũng rất mực Công Bằng, các Ngài đâu thể vì những sự tâng bốc, lo lót, hoặc van xin lạy lục mà ban cho kẻ này nhiều quyền lợi hơn kẻ kia. Nghĩ thế quả thật là ngây ngô, lệch lạc, và quá xem thường các Đấng Bề Trên. Ai làm điều gì sẽ gặt hái điều ấy! Đó là sự Nhân Quả Công Bằng của Trời Đất. Dù ta không xin xỏ, cầu khẩn, điều ta tạo gây cũng sẽ được thọ lãnh trong tương lai, chỉ sớm hay muộn. Nếu ta làm điều lành thì ta sẽ hưởng quả lành, nếu ta làm điều ác thì ta sẽ lãnh quả xấu, quả khổ.

Vậy hãy van xin bằng việc làm của chính ta, và hãy làm đúng những gì Cha, Phật và Chúa đã dạy bảo, lưu truyền để được thọ hưởng những ân lành thánh thiện.

Hãy xóa tan những mê tín để mạnh dạn bước vào Chánh Tín, để đạt đến Sự Thật, đạt đến Chân Lý của Cha Trời.

(Mai Chát, 05-05-2005)

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

San Jose, ngày 17/10/98

Kính Đức Thầy mến yêu,

Không có gì quý cho bằng được đọc thơ Thầy, lệ rơi là chữa. Những lời vàng tiếng ngọc Thầy dạy con, ôi con tê tái, tâm hồn ruột đau như cắt. Thầy ơi sao con quá thương Thầy!

Mỗi lần xem thơ Thầy bệnh con khá hơn 1 nửa và con người phấn chấn. Ngày đêm ôm ấp Thầy trong tâm can của con, không lúc nào quên chân dung và hình dáng của Thầy. Con quá sung sướng nhất là Thầy kêu con bằng con, con vui quá. Chờ Thầy kêu con bằng Bác Bảo, con buồn lắm, không dễ gì thân già như con mà lại gặp 1 minh sư tại thế, khó có ai có duyên lắm. Con thật có phước gặp Thầy lúc tuổi già, ôi phước là phước.

Con kính trình qua bệnh con cho Thầy rõ : hiện giờ thì bác sĩ cho uống thuốc 1 ngày 4 viên hạ máu, 1 viên tiểu đường, 1 viên phù thũng, 2 viên trị chất mỡ trong máu. Tuy nhiên bệnh vẫn cầm chừng không tăng không giảm.

Hiện giờ con giảm 1/3 thuốc tây, mỗi bữa ăn cơm nhai 2 tép tỏi, và con tiếp tục uống trà dấm ngày 2 chung trà và không ăn tỏi. Lúc đầu bụng hơi khó chịu, nhưng bây giờ quen rồi, dễ chịu lắm, bệnh sưng khá hẳn, người lại nhẹ ra, bụng nhỏ lại. Nhưng lạ thay, bây giờ không muốn ăn nhiều nữa. Lúc bụng đói, tay chân lạnh, con làm chiếu mình 78 hơi thì tay chân ấm lại. Bệnh con khá 50 %. Ngày đêm con mê nghe băng Thầy, ôi nó hay quá. Chuyện ngoài đời con không còn biết gì cả, chỉ nhớ Thầy trong óc. Con mê kinh A Di Đà của Đức Tổ Sư, hay quá, huyền diệu quá. Con nguyện tháng tám năm tới con sẽ đi Đại Hội ở Canada để gặp Đức Thầy của con.

Cuối thư con cuối lạy tạ ơn Thầy và thương Thầy quá đi thôi.

Lê Tiến Bảo

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 10/11/98

Tiến Bảo,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 17/10/98 được biết con đã xây dựng được niềm tin, đã đem được thể xác đi bất cứ nơi nào mà con đã quy định, bất chấp sự bệnh hoạn hành hạ thể xác. Vậy con đã nắm vững chiều hướng giải thoát của phần hồn, chứng minh là hồn làm chủ. Sự quyết định đều có hiệu lực, vậy con nên dẫn thân trong lãnh vực sáng suốt thanh tịnh mà tu. Tâm linh lúc nào cũng xây dựng trong chu trình tiến hóa. Đời là tạm, trí vững tâm an. Sống có ngày, chết có giờ, tùy duyên thực hành mà tiến hóa. Việc đến đâu sẽ khai triển đến đó, có lo sẽ tạo thêm khổ mà thôi. Xác già, tu thực hành PLVVKHHBPP thì không tuổi tác và già nua. Chỉ có tu là sẽ tiến, không tu thì sẽ lùi và động loạn. Nguyên khí của Trời Đất chỉ có khôi phục nguyên năng sẵn có của Đấng Toàn Năng đã ân ban. Nhìn được, nói được, nghe được đều do Đấng Toàn Năng ân ban thanh nhẹ hình thành, sống trong tự động và an vui. Người tu cần hành pháp khứ trước lưu thanh hình thành sự thanh nhẹ sẵn sàng chứa đựng sự thanh cao bất diệt của Đấng Toàn Năng đã hằng hữu cứu độ từ giờ phút khắc. Tu hướng thượng, đường hướng giải thoát rõ ràng, bệnh tình của con nên nhờ chị Xuân An, hay hỏi anh chị Mùi tại San Jose số điện thoại của ông thầy tàu trên 80 tuổi tại WA, nghe nói chuyên trị bệnh nan y, các bệnh mà bác sĩ chê, ông đã cứu được vài trường hợp. Người Mỹ đã nhờ ông chữa khỏi bệnh, đã tặng ông một căn nhà để tiếp khách ở xa đến. Ông này chuyên trị bằng thuốc bắc. Nếu con có thì giờ nên liên lạc với ông bằng điện thoại trước. Nếu có dịp con nên đến đó một lần xem kết quả ra sao. Nếu tốt sẽ giúp được nhiều người ở tương lai.

Con có duyên lành tu tốt sẽ gặp thầy thuốc tốt cứu chữa vài ba thang sẽ thoát nạn. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Hawaii, ngày 11 tháng 1 năm 1988

HỒI SINH

Hồi sinh tự cảm tình siêu
Hồi sinh cảm thức được nhiều chuyện hay
Hồi sinh tâm đạo vui say
Hồi sinh thực hiện đón ngày vinh quang
Hồi sinh chánh thức khai màn
Hồi sinh duyên đẹp tâm an trọn lành
Hồi sinh đạo pháp trưởng thành
Hồi sinh khai triển đạt thanh đạt hòa
Hồi sinh quy hội tình Cha
Hồi sinh tự thức chan hòa tình thương
Hồi sinh khai lối mở đường
Hồi sinh tận độ yêu thương muôn loài
Hồi sinh huynh đệ thương hoài
Hồi sinh tái ngộ đạt ngày vinh quang
Hồi sinh vui hợp bạc bàn
Hồi sinh sống động chàng nàng yên vui
Hồi sinh cảm mến đạo mùi
Hồi sinh tự luyện tự trui tâm hồn
Hồi sinh chơn lý như cội
Hồi sinh tự giác giữ hồn lo tu
Hồi sinh giải tỏa mê mù
Hồi sinh tận độ nơi nơi an toàn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Hai Mươi Tám

LUẬN TU ĐẠO, CÁC ĐẠO TỰ NHIÊN CÙNG MỘT TÂM

BÀN HỌC PHÁP, CÁC PHÁP TRÒN ĐẦY KHÔNG HAI Ý

Phật Sống Tế Công
Giảng

Thơ

*Thiên ý nhân tính thuận tự nhiên
Tôn giáo ý nghĩa bất vi yên
Giả sức bất trang chân quân tử
Thực tướng thế giới khả kết duyên.*

Dịch

Thiên lí nhân tình hợp tự nhiên
Nhiệm mầu ý đạo gắng trao truyền
Giả nhân giả nghĩa phi quân tử
Thế giới chân tâm hẳn kết duyên.

Tế Phật: Lí đạo bao giờ cũng hợp tự nhiên, cũng muốn con người sống thuận theo lẽ trời, do đó trong sách trung dung có nói: “Mệnh trời gọi là tính, tính đó khi phát lộ ra gọi là đạo, tu đạo gọi là giáo. Đạo một giây một khắc chẳng thể xa lìa; còn xa lìa được chẳng phải đạo” (*Thiên mệnh chi vị tính, suất tính chi vị đạo, tu đạo chi vị giáo. Đạo đã giả, bất khả tu du li dã; khả li, phi đạo dã*).

Do đó nếu như hiểu được rằng người ta ai cũng có tính trời tự nhiên, hành động hợp với lẽ trời thì gọi là hữu đạo. Còn nếu như nghịch ý trời, làm điều vô nhân thất đức thì gọi là vô đạo. Thánh Thần Tiên Phật không nở nhìn cảnh nhân

tính bị đọa lạc, bởi vậy các ngài đã ban truyền đạo lí để làm khuôn mẫu giúp người đời tu tâm sửa tính. Ví dụ như những kẻ làm ác, kẻ chuyên phá hoại, hoặc âm mưu làm điều bất lương, nghĩa là tất cả những gì họ toan tính thì khi chết đều trở thành không. Phải biết được rằng người ta khi chết là chỉ chết phần thể xác, còn phần linh hồn vẫn tồn tại và xuất hiện lại ở thế giới siêu hình bên kia cõi thế. Kiếp sống của con người chẳng qua chỉ là để đeo mang thân xác nặng nề mà thôi, những kẻ bài xích tôn giáo tức là chối bỏ luật lệ tự nhiên, họ sẽ chẳng hề kính nể cứ mặc tình mặc sức tạo nghiệp chướng, do đó mà sang giàu khốn khổ, vinh nhục được thua, nhân quả luân hồi không dứt, gây đau khổ cho tâm hồn. Có một số người coi thường việc học đạo, chỉ ham thích tranh đua, mỗi khi nghe nói tới đạo là họ sợ hãi như nói tới cọp quạ là sợ đạo như sợ cọp.

Con người ta ai cũng sống trong đạo, đi trên đường đạo, ví dụ như luật tồn vong của cơ thể con người, luật vũ trụ vận chuyển làm mà không làm, làm ở cõi vô sinh sinh hóa hóa không ngừng, đều là sản sinh biến hóa từ cõi hư không vô cực.

Thái Sinh: Sự vận hành của trời đất vạn vật, đúng như lời dạy của đức Lão Tử về đạo Vô Vi.

Tế Phật: Đạo của đức Lão Tử siêu việt hẳn cả hai phương diện tích cực lẫn tiêu cực, quan niệm bình thường thì cho rằng tích cực là thắng, tiêu cực là bại, còn Lão Tử đạt tới cảnh giới tối

cao của tư tưởng, còn tất cả nhân loại đều hướng tới mục tiêu duy nhất là dục vọng, để rồi sinh vì dục vọng mà tử cũng vì dục vọng, còn nếu như thiếu dục vọng thì là tiêu cực là thống khổ. Bởi vậy đã vì tiêu cực mà sinh, vì tiêu cực mà tử, đó cũng là căn bệnh là nỗi thống khổ chung của nhân loại, vì đánh mất ý nghĩa thâm sâu, đích cao vời nên bị thất tình, lục dục gây phiền nhiễu, tâm linh nhân loại bị hồ tham sinh lão bệnh tử chôn vùi, hư vinh danh lợi là huyết tống chúng sinh, vậy thì thứ gì mất đi là có giá trị và ý nghĩa của nhân sinh?

Đạo của Đức Lão Tử là đạo thuần phác không xa hoa, thanh tâm diệt dục để đạt tới cảnh giới siêu diệu vô vi, tuy vậy chỉ cần một vài câu là có thể bao quát được toàn thể, song cũng chẳng cần phải thực hành công phu chân chính mới có thể đạt tới cảnh giới ngộ đạo.

Thái Sinh: Thừa lời dạy của ân sư thấu triệt cơ trời siêu diệu, bày tỏ được hết lí đạo của đức Lão Tử, con tin rằng những ai ưa thích đạo thì trình độ nhận thức đều được nâng cao lên một bậc.

(còn tiếp)

